

U Zagrebu, 26.08.2026.

**REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI KAZNENI SUD U
ZAGREBU**

**ILICA – SELSKA 2
10 000 Zagreb**

Na spis: K-778/2026

OŠTEĆENIK: **ANTE ZEC**, Nova Ves 90, Zagreb, OIB: 82109171917 i
JELENA ZEC, Zagreb, Nova Ves 90, OIB: 32648981570,
svi zastupani po punomoćniku Petru Caru, odvjetniku u
Zagrebu, Ilica 158, 10 000 Zagreb

podnosi sljedeći:

ŽALBA

Trostruko
Punomoć u spisu

I. Oštećenici, po opunomoćeniku, pravodobno izjavljuju žalbu protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, poslovni broj K-778/2026-27 od 22. srpnja 2026., u dijelu odluke o imovinskopравnom zahtjevu, odnosno protiv točke VI. izreke presude u dijelu kojim oštećeniku Anti Zecu nije dosuđen imovinskopравni zahtjev preko iznosa od 120.000,00 EUR do ukupno postavljenog iznosa od 150.000,00 EUR, već je s tim dijelom zahtjeva upućen u parnicu.

II. Pobijana odluka u navedenom dijelu nije pravilna niti se može prihvatiti zaključak prvostupanjskog suda da za donošenje odluke o cjelokupnom imovinskopравnom zahtjevu ne postoji pouzdana činjenična i dokazna osnova.

Naime, prvostupanjski sud je samom izrekom pobijane presude utvrdio da je optužena Dragana Barić, zajedno i po prethodnom dogovoru s Gianniem Đorđevićem i zasad nepoznatom muškom osobom, provalila u obiteljsku kuću oštećenika te iz nje otuđila metalni sef u kojem se nalazilo oko 120.000,00 EUR, oko 4.000,00 USD, stare novčanice, veći broj velikih i manjih zlatnih dukata „Franc Jozef“, zlatni muški sat marke „Doxa“, muški sat marke „Fossil“, stari džepni sat, zlatna narukvica, zlatni muški prsten, kao i druge pobliže opisane stvari, pri čemu je sud u činjeničnom opisu djela izričito utvrdio da ukupna vrijednost otuđenog novca i predmeta iznosi 150.000,00 EUR, te da navedena imovina predstavlja vlasništvo oštećenika Ante Zeca i Jelene Zec.

Takav činjenični opis nije ostao na razini tvrdnje optužbe koju bi optuženica osporavala. Naprotiv, optuženica je na raspravi održanoj 20. srpnja 2026. izričito promijenila svoje ranije očitovanje o optužbi, izjavila da se smatra krivom i u cijelosti priznala počinjenje kaznenog djela upravo onako kako joj je ono stavljeno na teret, a prvostupanjski sud navedeno je priznanje prihvatio utvrdivši da je ono u skladu s drugim izvedenim dokazima.

Sud je slijedom takvog priznanja izvan svake dvojbe utvrdio ostvarenje svih objektivnih i subjektivnih obilježja kaznenog djela te je optuženicu proglasio krivom upravo za činjenično opisano postupanje kojim je oštećenima otuđena imovina ukupne vrijednosti 150.000,00 EUR.

Stoga se obrazloženje odluke o imovinskopravnom zahtjevu, prema kojem za dio zahtjeva iznad 120.000,00 EUR „u spisu ne postoje dokazi“, nalazi u očitoj i bitnoj suprotnosti s činjeničnim utvrđenjima na kojima se temelji sama osuđujuća presuda.

Ne može se, s jedne strane, kao utvrđenu činjenicu prihvatiti da je optuženica počinila kazneno djelo na način da je zajedno s drugim počiniteljima otuđila novac i stvari ukupne vrijednosti 150.000,00 EUR, tu činjenicu unijeti u činjenični opis osuđujuće presude i na tom činjeničnom opisu zasnovati zaključak da je ostvareno kvalificirano kazneno djelo teške krađe velike vrijednosti, a zatim, odlučujući o naknadi upravo iste štete nastale istim kaznenim djelom, zaključiti da vrijednost iznad 120.000,00 EUR nije utvrđena.

Takav pristup dovodi do pravno i činjenično neodrživog rezultata prema kojem se jedna te ista činjenica – vrijednost imovine otuđene kaznenim djelom – istodobno smatra utvrđenom za potrebe odluke o kaznenoj odgovornosti, ali neutvrđenom kada se odlučuje o pravu oštećenika na naknadu štete.

Posebno valja naglasiti da predmetni imovinskopravni zahtjev nije zasnovan na nekoj dodatnoj šteti koja bi bila izvan činjeničnog opisa kaznenog djela, niti na posljedicama za čije bi utvrđivanje bilo potrebno provoditi zasebno složeno dokazivanje, već se odnosi upravo na vrijednost stvari za koje je pravomoćno utvrđenje tek potrebno, a prvostupanjski sud nepravomoćnom osuđujućom presudom već utvrdio da su otuđene počinjenjem predmetnog kaznenog djela.

Odredbom članka 158. stavka 2. ZKP/08 propisano je da sud u presudi kojom optuženika proglašava krivim može oštećeniku dosuditi imovinskopravni zahtjev u cijelosti, odnosno djelomično, a za ostatak ga uputiti u parnicu. Upućivanje u parnicu opravdano je kada podaci kaznenog postupka ne daju pouzdanu osnovu ni za potpuno ni za djelomično presuđenje imovinskopavnog zahtjeva.

U konkretnom slučaju takva procesna situacija ne postoji.

Podaci kaznenog postupka, sadržaj činjeničnog opisa kaznenog djela, izvedeni dokazi te osobito potpuno priznanje optuženice, koje je sud ocijenio vjerodostojnim i sukladnim ostalim dokazima, predstavljaju dostatnu i pouzdanu osnovu za odluku o imovinskopravnom zahtjevu u cijelosti.

Upravo je vrijednost od 150.000,00 EUR sastavni dio činjeničnog supstrata presude kojom je optuženica proglašena krivom. Ako je sud smatrao da navedena vrijednost nije dokazana, tada takvu vrijednost nije mogao bez daljnjega utvrditi u činjeničnom opisu djela. Međutim, nakon što ju je utvrdio i nakon što je optuženica priznala djelo u cijelosti, nema opravdanog razloga da se oštećenika radi ostvarivanja dijela iste štete upućuje u novi, zasebni parnični postupak.

Takvim postupanjem oštećenima se bez stvarne potrebe nameće vođenje dodatnog sudskog postupka radi utvrđivanja činjenice koju je kazneni sud već utvrdio u osuđujućoj presudi.

To je protivno i svrsi instituta imovinskopravnog zahtjeva u kaznenom postupku, koji upravo omogućuje da se, kada podaci kaznenog postupka za to pružaju pouzdanu osnovu, oštećeniku naknada štete dosudi već u kaznenom postupku, bez potrebe pokretanja posebne parnice.

Nadalje, sud u obrazloženju navodi da se iznos preko 120.000,00 EUR odnosi na vrijednost otuđenih stvari koja je „neutvrdiva“. Takvo obrazloženje nije dostatno, jer sud ne objašnjava kako je istodobno mogao utvrditi ukupnu vrijednost otuđenih stvari i novca na 150.000,00 EUR, a zatim zaključiti da je ta ista vrijednost neutvrdiva u dijelu od 30.000,00 EUR.

Pritom se ne radi o beznačajnoj razlici već o iznosu od 30.000,00 EUR, odnosno o petini ukupno utvrđene štete, zbog čega je odluka o upućivanju u parnicu za oštećenike posebno nepovoljna i dovodi ih u situaciju da nakon provedenog kaznenog postupka, priznanja optuženice i osuđujuće presude moraju pokretati još jedan postupak radi ostvarivanja naknade štete koja proizlazi neposredno iz istog kaznenog djela.

Takva odluka posebno je neprihvatljiva imajući u vidu da je optuženica svoje priznanje dala nakon što su tijekom postupka izvedeni i pročitani materijalni dokazi te iskazi oštećenika Ante Zeca i Jelene Zec, a prvostupanjski sud izrijekom navodi da prihvaća priznanje upravo zato što je u skladu s ostalim izvedenim dokazima.

Slijedom navedenoga, postoji potpuna i dostatna činjenična osnova da se o imovinskopravnom zahtjevu odluči u cijelosti i da se optuženici naloži naknada cjelokupne štete u iznosu od 150.000,00 EUR.

Pri odlučivanju o ovoj žalbi valja imati u vidu i položaj oba oštećenika. U činjeničnom opisu pravomoćno još neutvrđene presude, odnosno pobijane osuđujuće presude, izrijekom je navedeno da su otuđeni novac i stvari bili vlasništvo Ante i Jelene Zec. Stoga odluka o imovinskopravnom zahtjevu mora odgovarati utvrđenom nositelju povrijeđenog imovinskog prava i sadržaju imovinskopravnog zahtjeva kako je postavljen tijekom postupka.

Oštećenici pritom ukazuju i na to da je prvostupanjski sud optuženici, kao posebnu obvezu vezanu uz djelomičnu uvjetnu osudu, odredio obvezu popravljivanja štete isplatom iznosa od svega 120.000,00 EUR Anti Zecu, iako je sam utvrdio da ukupna vrijednost kaznenim djelom otuđene imovine iznosi 150.000,00 EUR.

Premda oštećenici u predmetnoj procesnoj situaciji ne pobijaju samostalno vrstu niti mjeru izrečene kaznenopravne sankcije, odluka o posebnoj obvezi popravljivanja štete sadržajno je neposredno vezana uz odluku o njihovom imovinskopravnom zahtjevu. Ako drugostupanjski sud prihvati ovu žalbu i utvrdi da postoji pouzdana osnova za dosudu cjelokupnog imovinskopravnog zahtjeva, valja odgovarajuće uskladiti i odluku kojom je popravljivanje štete određeno kao posebna obveza optuženice, tako da ista obuhvati cjelokupni iznos štete utvrđene i dosuđene oštećenima.

Oštećenici nadalje ostaju kod zahtjeva za naknadu svih nužnih izdataka nastalih njihovim sudjelovanjem u kaznenom postupku, kao i nagrade i nužnih

izdataka opunomoćenika, uključujući i trošak sastava ove žalbe, o čemu je potrebno odlučiti sukladno odredbama ZKP/08 i važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

IV. Slijedom svega navedenoga, predlaže se da nadležni Županijski sud, uvažavajući žalbu oštećenika, preinači presudu Općinskog kaznenog suda u Zagrebu poslovni broj K-778/2026-27 od 22. srpnja 2026. u točki VI. izreke na način da oštećenicima dosudi imovinskopravni zahtjev u cijelosti, odnosno da optuženoj Dragani Barić naloži naknaditi štetu nastalu počinjenjem kaznenog djela u ukupnom iznosu od 150.000,00 EUR, u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude, uz odgovarajuće usklađenje odluke o posebnoj obvezi popravljjanja štete,

podredno,

ukinuti pobijanu presudu u dijelu odluke o imovinskopravnom zahtjevu i u tom dijelu predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

OŠTEĆENIK:

zast. po:

PETA

R CAR

Digitalno
potpisao: PETAR
CAR

Datum:
2026.08.26
09:37:38 +02'00'